

PLACHÝ JEZEVEC LUKY

V jednom lese žilo mnoho různých zvířat. Ta spolu chodila do lesní školy odpoledne spolu běhala po lese a hrála si.

Jednoho dne musel jít do školy i jezevec Luky. Ten byl nejraději celý den zalezlý ve své noře, ven chodil jen v noci, kdy v lese nebylo tak živo. A tak se tedy ten plachý jezevec ráno vydal do školy.

Po chvíli potkal veverku Verču.

„Jé, ahoj Luky!“ zavolala na něj.

Luky se polekal. Na chvíli ztuhl a potom se rychle pádil schovat pod vyvrácený pařez.

„Neboj se mě, já jsem Verča a budu s tebou chodit do školy,“ povídala.

Luky opatrně vystrčil hlavu z úkrytu, ale stále ze sebe nedostal ani slovo.

Veverka ho popadla za packu a táhla ho do školy.

Na školní pasece už je čekala sova, která tu dělala paní učitelku.

„Kdopak to k nám přišel?“ dívala se.

Veverka vyskákala před pařížky, na kterých seděla zvířátka jako v lavicích, uklonila se a povídala: „Dobrý den, já jsem veverka Verča z vysokého dubu a budu s vámi chodit do školy.“

„Vítáme tě u nás ve škole, Verčo,“ povídala sova. „A kdopak je tady ten tvůj kamarád?“

Luky pomalu přišel před třídu, ale nevyšla z něj ani hláška. Roztřásl se mu nohy a už se rozhlížel, kam by se schoval. Nikde žádný pořádný úkryt nebyl, tak se zahrabal pod spadané listí. Zvířátka se tiše smála.

„Ale no tak, nesmějte se,“ napomenula je sova. „Náš nový kamarád je plachý, však mnoho z vás, kteří jste šli poprvé do školy, jste se chovali podobně.“

Verča vyhrabala jezevce Lukyho z listí, stoupla si vedle něj a povídá: „Tohle je můj kamarád jezevec Luky z lesní nory a bude s námi chodit do školy. Buďte na něj hodní. Až přijde čas, určitě se rozmluví.“

„To jsi řekla moc hezky, veverko Verčo,“ řekla sova.

Zvířátka se posadila a poslouchala velkou sovu. Ta jim vyprávěla o blížící se zimě a učila je, jaké plody si mají nasbírat na zimu, aby měla co jíst.

Když škola skončila, přišel jezevec k Verče, a povídá „Děkuju, Verčo.“

„Nemáš za co, Luky. Každý potřebuje čas, aby si zvykl na něco nového. Třeba ty na spolužáky a na školu. Někdo si zvykne rychle, někomu to prostě trvá. To je normální. Moje sestřička to měla podobně, proto to vím,“ povídala veverka.

Jezevec Luky zpozorněl. Nechtělo se mu mluvit, ale zvědavost byla silnější.

„A už se tvoje sestřička nebojí?“

„Ne, ani trošku. Všichni na ni byli moc milí a dali jí času, kolik potřebovala. Ted' tu má už spoustu kamarádů.“

To jezevcovi Lukymu stačilo. I když se stále bál a mluvit se mu s nikým nechtělo, byl rád, že si časem zvykne.

A skutečně se za pár týdnů jezevec Luky už ve škole nestyděl, pěkně nahlas každého pozdravil a dokázal si i popovídat s ostatními zvířátky. Jeho nejlepší kamarádkou už ale napořád zůstala veverka Verča, se kterou se scházel i po škole. Chodili spolu hledat spadané plody, které si schovávali na zimu do zásob, aby tu zimu pěkně do jara přečkali.

WEB: www.oceti.cz/sihasapa/

Ilustrace: Testérka fotky: Canon G7X
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

SIHÁČEK

466

březen 2026

Jak to zvládáme

CO SE STALO

11. 3. — bylo jasno a teplo. Schůzka začala venku, a na závěr jsme byli v klubovně.

Venku jsme zahájili hledáním Hesla pro dnešní den, tentokrát byly lístečky na větvičkách stromů, dnešní zlomky vyluštili všichni a získali slovo – **VYBAVENÍ**.

Potom jsme začali plnit úkol pro dlouhodobou hru, který se dá pojmenovat »**Na cestu!**«. Natlačit spacák do obalu, vložit do batohu, zapnout přezky a doběhnout ke zvonečku.

Pokračovali jsme stále venku, a hráli jsme nahazovaný most. Už dlouho jsme v tuto klasickou variantu nehráli, takže chvíli trvalo, než všichni pochopili pravidla — nejprve „naházet“ ze čtverců cestu, a potom všichni přejít...

Ještě venku jsme pak zahráli několik kol vybíjené vracečky. Někteří starší se musí naučit ovládat, aby svým mladším spoluhráčům neublížili.

V klubovně jsme začali tím, že Damián připravil sifon, a potom jsme odehráli tři kola na plánu. a následovalo vyhlásování. Vítězem únorového bodování se stal **Seba** — gratulujeme. Rozdali si šušně za únor a nové číslo oddílového časopisu

Připomněli jsme si sobotní turnaj, sbalil se, a vydali se k domovům.

18. 3. — bylo opět jasno a teplo. Schůzka začala venku, a zakončili jsme ji v klubovně.

Opět jsme venku začali hledáním Hesla pro dnešní den, lístečky byly připíchnuté na zemi, dnešní šifra byla čísla, a získali spojení slov — **PŘES KOPEC**.

Heslo naznačilo náš dnešní úkol pro dlouhodobou hru, byla to překážková dráha — skoky přes lavici, kličkování s koulí, přelézt žebřík, s koulí prolézt lavičkami a prakem trefit špalek...

Potom jsme se rozdělili na dva týmy a zahráli si fotbálek, s malými brankami a s malým míčem. (kupodivu vyhráli ti od kterých se to nečekalo...)

Přesunuli jsem se do klubovny, občerstvili se, a tam si nejprve vyzkoušeli přefouknutí dvacetníku, a potom se pokusili „na ostro“ pětkrát fouknout tak, aby dvacetník na okraji skleničky přeletěl.

Pokračovali jsme na několik kol hříčkou. co se změnilo. Všichni šli za dveře, v klubovně byla provedena změna, a po návratu se snažil každý přijít na to, **CO** je ta změna.

Před závěrem jsme se ještě venku zahráli tři kola schovávané.

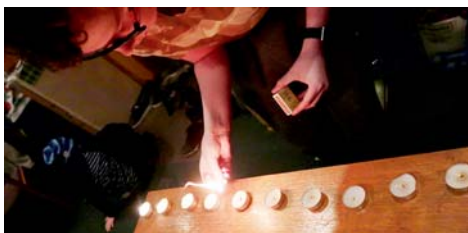
Pak jsme si rozdali lístek se spoji na »**Jarní výšlap**«, který bude v sobotu 28. března, sbalil se, a vydali se k domovům.

ZLATO KOPECKÁ VÝPRAVA

4. března jsme si vybarvily postavičky, seznámili se s pravidly pohybu na plánu, a provedli první tři tahy. Všichni tak pochopili, že „cesta je úzká“ a správné plánování je nezbytné.

Jako první úkol jsme plnili „zapálení svíček jednou sirkou“ — SEBA zapálil všech deset.

11. března jsme, poté když jsme našli „heslo pro dnešní den“ — plnili jsme úkol VYBAVENÍ.

Sbalit spacák do obalu, vložit do batohu, zapnout přezku, dát si batoh na záda a doběhnou k cíli zvládl nejlépe SAM, kterému se to povedlo za méně než minutu.

18. března při hledání „hesla pro dnešní den“ — získali spojení slov — PŘES KOPEC.

Překážkovou dráhu — skoky přes lavici, klíčkování s koulí, přelézt žebřík, s koulí prolézt lavičkami a prakem trefit špalek zvládl nejlépe SAM, který celou trasu zvládl za minutu šestnáct a trefil i prakem špalek...

NĚCO NA BEDNU...

Nazdar luštitelé, Toto číslo přináší klasickou šifru, vyluštěte a odpovězte....

-. / - - / - - - / . / - / - - - / . - . . / - - - / . . . - / . . / - . . . /
 - . - / . / / / . . - / . . - / - . . . / . / / - - - / . / / . . . /
 - / - . - / - . / - . - - / / . - - - / - - / . - . / . / - - / - / /
 . / / - . . . / . . - / - . . / - . - / - - / - . / - - /
 . - - . / . . . / . . . / - / . / / - . - / / - . - . / . / - - /
 . . - / / . . . / - / - . - / . . / . / - - - / / - - - . / . . - /
 . . . - / - - - / - . . / - . / . / / . . . / - . . . / - - - /
 . . - / - - . . / . . . / . . . / / /

řešení pošlete na adresu: sihasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: » správná čísla jsou 2, 9, 12, 14, 19, 22 «

LETEM SVĚTEM

KDYŽ JSEM CHYSTAL POSLEDNÍ VÝPRAVU, ČEKALO MĚ NA KOPCI, KTERÝ JSEM VYBRAL — ČUPEK — ZNÁMÝ TAKY JAKO METYLOVICKÁ HŮRKA, PŘEKVAPENÍ. ZA POBYTŮ V HODOŇOVICÍCH JSME NA NĚHO NĚKOLIKRÁT VYSTOUPALI, ALE POSLEDNÍ NÁVŠTĚVA BYLA UŽ PŘED ČASEM, PROTO MĚ PŘEKVAPIL, KDYŽ JSEM SE DOZVĚDĚL, ŽE NA VRCHOLU (KROMĚ STÁLE SE ROZPADÁVAJÍCÍ BÝVALÉ UBYTOVNY) STOJÍ STÁNEK S OBČERSTVENÍM.

PSALI OTEVŘENO KAŽDÝ VÍKEND OD 10:00 DO 20:00 (ZA PĚKNÉHO POČASÍ...) — NÓÓÓ...

THE BUDKA

Když jsem byl na vrcholu během přípravního týdne, byl na vrcholu sníh, pofukovalo, na vrcholu kolem patnácti osob, z toho šestičlenná skupina opékala, a budka byla otevřená.

Během výpravy, sněhu sice ubylo, ale stále ho bylo dost, a budka byla otevřená. Tak jsem trochu pátral, abych se o její historii něco dozvěděl. A na co jsem přišel?

Každý turista, který vyleze na kopec se těší na budku s občerstvením. Hana Šimková z Metylovic toto přání vzala doslova a na oblíbené Metylovické hůrce, tzv. Čupku otevřela občerstvení s názvem The Budka.

„S manželem dlouho žili v zahraničí a po návratu objevila tuto dřevěnou budku, která původně sloužila jako zmrzlinový stánek. Vzniklo tak občerstvení na kopci

Na Čupku už byl přístřešek a ohniště. Lidé na Čupek chodí a mají ho v oblíbenosti. Zašla jsem proto za panem starostou, zda by bylo možné tady udělat občerstvení a on souhlasil.

Přitom Čupek jako oblíbené turistické místo má dlouhou historii, kdysi tady fungovala turistická chata a svého času byla velmi oblíbená, nicméně od devadesátých let tady místní rekreační objekt postupně chátrá a občerstvení tady dlouho chybělo.“ řekla Hanka v rozhovoru pro „Progressko“ a pokračovala: „Otevírali jsme v červnu 2022 a máme 5 dní

v týdnu, přičemž ve středu, čtvrtek a pátek máme otevřeno od 16 do 20 hodin. O víkendu jsme pak otevřeni od 10 do 20 hodin.

Byť to může vypadat, že jde jenom o malou budku s občerstvením, tak za celým projektem je hodně práce, pravidelně pořádáme zajímavé akce, abychom nalákali lidi. Lidé jsou spokojeni, protože je to nenáročný kopec, který jde vyjít i s dětmi a můžete tady přijít ze čtyř stran: z Hodoňovic, Palkovic, Metylovic a Pržna. Pokaždé tak můžete objevit novou trasu.“

BREZEN BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	4.3.	11.3.	s464	18.3.	s465	květen	celk
1.	Seba	7	7	4	9	-	9	36
2.	Kuba	10	7	3	8	-	8	36
3.	Damián	6	9	-	10	3	-	28
4.	Sam	9	8	3	7	-	-	27
5.	Adam	5	6	-	6	-	8	25
6.	Pavlík	6	6	-	5	-	-	17
7.	Honza	8	8	-	-	-	-	16
8.	Lukáš	3	-	-	7	-	-	10
9.	Mat'o	-	-	-	-	-	-	-
10.	Vašek	-	-	-	-	-	-	-
11.	Matěj	-	-	-	-	-	-	-
12.	Luky	-	-	-	-	-	-	-